

ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΥΠΟΥ αριθ. 69/26

Λουξεμβούργο, 12 Μαΐου 2026

Απόφαση του Δικαστηρίου στην υπόθεση C-797/23 | Meta Platforms Ireland (Compensation équitable)

Τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέπουν ότι οι εκδότες Τύπου έχουν δικαίωμα σε δίκαιη αμοιβή όταν χορηγούν στους παρόχους επιγραμμικών υπηρεσιών άδεια χρήσης των εκδόσεών τους

Το Δικαστήριο κλήθηκε να αποφανθεί στο πλαίσιο προσφυγής που άσκησε η Meta κατά απόφασης της ιταλικής ρυθμιστικής αρχής επικοινωνιών (AGCOM). Κατά τη Meta, η ιταλική νομοθεσία, που θεσπίζει καθεστώς το οποίο σκοπεύει στη διασφάλιση δίκαιης αμοιβής για την επιγραμμική χρήση εκδόσεων Τύπου, αντιβαίνει στο ευρωπαϊκό ρυθμιστικό πλαίσιο σχετικά με τα δικαιώματα των εκδοτών στην ψηφιακή ενιαία αγορά.

Το Δικαστήριο κρίνει ότι το δικαίωμα των εκδοτών σε δίκαιη αμοιβή είναι σύμφωνο με το δίκαιο της Ένωσης, υπό την προϋπόθεση ότι η αμοιβή αυτή συνιστά την οικονομική αντιπαροχή για την άδεια χρήσης των εκδόσεών τους στο διαδίκτυο. Περαιτέρω, οι εκδότες πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να αρνηθούν την άδεια αυτή ή να την παραχωρήσουν άνευ ανταλλάγματος. Επιπλέον, δεν μπορεί να απαιτηθεί πληρωμή από τους παρόχους επιγραμμικών υπηρεσιών οι οποίοι δεν χρησιμοποιούν τις εν λόγω εκδόσεις.

Οι υποχρεώσεις που επιβάλλονται στους παρόχους να διεξάγουν διαπραγματεύσεις με τους εκδότες, χωρίς περιορισμό της προβολής των περιεχομένων κατά τη διάρκεια της περιόδου διαπραγματεύσεων, και να παρέχουν τα στοιχεία που είναι απαραίτητα για τον υπολογισμό της αμοιβής, μολονότι περιορίζουν την επιχειρηματική ελευθερία, φαίνονται ωστόσο να είναι δικαιολογημένες, δεδομένου ότι συμβάλλουν στην επίτευξη των σκοπών του δικαίου της Ένωσης που αφορούν τη διασφάλιση της εύρυθμης και δίκαιης λειτουργίας της αγοράς για τα δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας και την παροχή στους εκδότες της δυνατότητας απόσβεσης των επενδύσεών τους.

Κατά το Δικαστήριο, τέτοιες υποχρεώσεις, οι οποίες ενισχύουν την προστασία των εκδοτών, καθιστούν δυνατή την επίτευξη μιας δίκαιης ισορροπίας μεταξύ, αφενός, της επιχειρηματικής ελευθερίας και, αφετέρου, του δικαιώματος πνευματικής ιδιοκτησίας καθώς και του δικαιώματος στην ελευθερία και την πολυφωνία των μέσων ενημέρωσης.

Η εξέλιξη των ψηφιακών τεχνολογιών έχει επιφέρει ριζικές μεταβολές στον τομέα των μέσων ενημέρωσης, και ιδίως στον τομέα του έντυπου Τύπου, ο οποίος βρίσκεται αντιμέτωπος με τις αλλαγές στις συνήθειες των χρηστών, την ανάπτυξη διαδικτυακών υπηρεσιών επισκόπησης Τύπου και τον ανταγωνισμό από νέα ψηφιακά κανάλια. Αυτές οι μεταβολές έχουν οδηγήσει σε δραστική μείωση των εσόδων των εκδοτών, θέτοντας σε κίνδυνο το οικονομικό τους μοντέλο και τον ουσιαστικό τους ρόλο στις δημοκρατικές κοινωνίες. Προς αντιμετώπιση της κατάστασης αυτής, ελήφθησαν διάφορες νομοθετικές πρωτοβουλίες, μεταξύ των οποίων η **οδηγία για τα δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας στην ψηφιακή ενιαία αγορά**¹. Η οδηγία αυτή θεσπίζει ένα ειδικό συγγενικό δικαίωμα υπέρ των εκδοτών Τύπου για τις επιγραμμικές χρήσεις των εκδόσεών τους από τους παρόχους υπηρεσιών της κοινωνίας της πληροφορίας, το οποίο τους παρέχει τη δυνατότητα, μεταξύ άλλων, **να επιτρέπουν ή να απαγορεύουν τέτοιου είδους χρήσεις**².

Ο Ιταλός νομοθέτης μετέφερε την εν λόγω οδηγία στο εθνικό δίκαιο, προβλέποντας, υπέρ των εκδοτών, το **δικαίωμα σε δίκαιη αμοιβή** για την επιγραμμική χρήση των εκδόσεών τους, καθώς και ένα καθεστώς το οποίο αποσκοπεί στη

διασφάλιση της εν λόγω αμοιβής. Στο πλαίσιο αυτό, η ιταλική νομοθεσία επιβάλλει στους παρόχους υπηρεσιών την υποχρέωση να διαπραγματεύονται την εν λόγω αμοιβή με τους εκδότες, χωρίς να περιορίζουν, κατά τη διάρκεια των διαπραγματεύσεων, την προβολή των περιεχομένων στα αποτελέσματα αναζήτησης, καθώς και να παρέχουν τα στοιχεία που είναι απαραίτητα για τον υπολογισμό της. Επιπλέον, η ιταλική νομοθεσία αναθέτει στη ρυθμιστική αρχή επικοινωνιών (AGCOM) την ευθύνη να θεσπίσει τα κριτήρια για τον υπολογισμό της αμοιβής, να την προσδιορίζει σε περίπτωση διαφωνίας και να διασφαλίζει την τήρηση της υποχρέωσης παροχής πληροφοριών που υπέχουν οι πάροχοι, μεταξύ άλλων διά της επιβολής κυρώσεων.

Το 2023 η AGCOM καθόρισε, βάσει της εν λόγω εθνικής νομοθεσίας, τα κριτήρια για τον προσδιορισμό της δίκαιης αμοιβής για την επιγραμμική χρήση εκδόσεων Τύπου από τους παρόχους υπηρεσιών της κοινωνίας της πληροφορίας.

Ένας από τους παρόχους αυτούς, η Meta Platforms Ireland ³, άσκησε προσφυγή ενώπιον του διοικητικού πρωτοδικείου περιφέρειας Λατίου (Ιταλία) με αίτημα την ακύρωση της απόφασης της AGCOM. Η Meta αμφισβητεί τη συμβατότητα της εν λόγω απόφασης και της προαναφερθείσας ιταλικής νομοθεσίας με το δίκαιο της Ένωσης, ιδίως με την οδηγία και με την επιχειρηματική ελευθερία που εγγυάται ο Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Ως εκ τούτου, ο εθνικός δικαστής παρέπεμψε την υπόθεση στο Δικαστήριο προκειμένου να εξετασθεί η συμβατότητα του εθνικού νομικού πλαισίου με το δίκαιο της Ένωσης.

Το Δικαστήριο διαπιστώνει ότι η **οδηγία σκοπεί στην παροχή στους εκδότες αποκλειστικών δικαιωμάτων αναπαραγωγής και διάθεσης στο κοινό των εκδόσεών τους Τύπου**, ενώ παράλληλα καταλείπει στα κράτη μέλη περιθώριο εκτιμήσεως προκειμένου να διασφαλίσουν την εφαρμογή των εν λόγω δικαιωμάτων.

Στο πλαίσιο αυτό, **το δικαίωμα των εκδοτών Τύπου σε δίκαιη αμοιβή είναι αποδεκτό, υπό την προϋπόθεση ότι η εν λόγω αμοιβή αποτελεί την οικονομική αντιπαροχή για την άδεια που χορηγείται στους παρόχους να αναπαράγουν ή να διαθέτουν στο κοινό τις εκδόσεις Τύπου και ότι οι εκδότες μπορούν να αρνηθούν τη χορήγηση της άδειας αυτής ή να τη χορηγήσουν άνευ ανταλλάγματος**. Επιπλέον, καμία υποχρέωση πληρωμής δεν μπορεί να επιβληθεί στους παρόχους όταν δεν χρησιμοποιούν τέτοιες εκδόσεις. Απόκειται στον εθνικό δικαστή να ελέγξει εάν η ιταλική νομοθεσία πληροί τις εν λόγω προϋποθέσεις.

Οι υποχρεώσεις που επιβάλλονται στους παρόχους να διεξάγουν **διαπραγματεύσεις** με τους εκδότες, **χωρίς να περιορίζουν την προβολή** των περιεχομένων κατά τη διάρκεια αυτής της περιόδου, και να **παρέχουν τα στοιχεία που είναι απαραίτητα για τον υπολογισμό** της αμοιβής **είναι επίσης αποδεκτές**, δεδομένου ότι είναι ικανές να **διασφαλίσουν τον δίκαιο χαρακτήρα** των διαπραγματεύσεων και ότι, ως εκ τούτου, συμβάλλουν στην επίτευξη του σκοπού της προστασίας των εκδοτών. Πράγματι, μόνον οι πάροχοι διαθέτουν στοιχεία τα οποία καθιστούν δυνατή την εκτίμηση της οικονομικής αξίας της επιγραμμικής χρήσης των εκδόσεων Τύπου, όπως τα έσοδα που προκύπτουν ή αναμένεται να προκύψουν από τη χρήση αυτή. Επομένως, οι εκδότες Τύπου βρίσκονται σε ασθενή διαπραγματευτική θέση έναντι των εν λόγω παρόχων όσον αφορά τον καθορισμό της δίκαιης αμοιβής. Επιπλέον, η υποχρέωση να μην περιορίζεται η προβολή των εκδόσεων κατά τη διάρκεια των διαπραγματεύσεων είναι ικανή να αποτρέψει την άσκηση πίεσης στους εκδότες ή την απόκρυψη της οικονομικής αξίας που αντιπροσωπεύει η χρήση των εκδόσεών τους Τύπου.

Ομοίως, οι **εξουσίες που παρέχονται στην AGCOM** από την ιταλική νομοθεσία **είναι αποδεκτές**, δεδομένου ότι αποσκοπούν στη **διασφάλιση της αποτελεσματικής εφαρμογής των δικαιωμάτων που αναγνωρίζονται στους εκδότες**.

Τέλος, το Δικαστήριο διαπιστώνει ότι, ασφαλώς, **οι εν λόγω υποχρεώσεις, σε συνδυασμό με την εξουσία επιβολής κυρώσεων της AGCOM, συνιστούν περιορισμό της επιχειρηματικής ελευθερίας** ⁴ των παρόχων.

Ωστόσο, το Δικαστήριο διαπιστώνει ότι, υπό την επιφύλαξη εξακριβώσεως από το εθνικό δικαστήριο, ο **περιορισμός αυτός φαίνεται να είναι δικαιολογημένος και ανάλογος προς τους σκοπούς του δικαίου της Ένωσης** περί διασφάλισης της εύρυθμης και δίκαιης λειτουργίας της αγοράς για τα δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας και περί παροχής στους εκδότες της δυνατότητας απόσβεσης των επενδύσεων που απαιτούνται για την παραγωγή των εκδόσεών τους. Το Δικαστήριο επισημαίνει, ιδίως, ότι η επιβολή τέτοιων υποχρεώσεων στους παρόχους καθιστά δυνατή την επίτευξη μια δίκαιης ισορροπίας μεταξύ, αφενός, της επιχειρηματικής ελευθερίας και, αφετέρου, του

δικαιώματος πνευματικής ιδιοκτησίας καθώς και του δικαιώματος στην ελευθερία και την πολυφωνία των μέσων ενημέρωσης,

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Με την προδικαστική παραπομπή τα δικαστήρια των κρατών μελών μπορούν, στο πλαίσιο της ένδικης διαφοράς της οποίας έχουν επιληφθεί, να υποβάλουν στο Δικαστήριο ερώτημα σχετικό με την ερμηνεία του δικαίου της Ένωσης ή με το κύρος πράξεως οργάνου της Ένωσης. Το Δικαστήριο δεν αποφαινεται επί της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου. Στο εθνικό δικαστήριο εναπόκειται να επιλύσει τη διαφορά, λαμβάνοντας υπόψη την απόφαση του Δικαστηρίου. Η απόφαση αυτή δεσμεύει κάθε άλλο εθνικό δικαστήριο ενώπιον του οποίου ανακύπτει παρόμοιο ζήτημα.

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημέρωσης, το οποίο δεν δεσμεύει το Δικαστήριο.

Το [πλήρες κείμενο και εφόσον υπάρχει η σύνοψη](#) της αποφάσεως είναι διαθέσιμα στην ιστοσελίδα CURIA από την ημερομηνία δημοσίευσής της αποφάσεως.

Επικοινωνία: Jacques René Zammit ☎ (+352) 4303 3355.

Στιγμιότυπα από τη δημοσίευση της αποφάσεως διατίθενται από το «[Europe by Satellite](#)» ☎ (+32) 2 2964106.

Ακολουθήστε μας!

¹ [Οδηγία \(ΕΕ\) 2019/790](#) του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 17ης Απριλίου 2019, για τα δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας και τα συγγενικά δικαιώματα στην ψηφιακή ενιαία αγορά και την τροποποίηση των οδηγιών 96/9/ΕΚ και 2001/29/ΕΚ.

² Άρθρο 15 της οδηγίας 2019/790.

³ Η Meta είναι ιδίως γνωστή ως φορέας εκμετάλλευσης του ηλεκτρονικού μέσου κοινωνικής δικτύωσης Facebook.

⁴ Άρθρο 16 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων.